

Η Αγία Σκέπη της Θεοτόκου (μακαριστού Μοναχού Μαρκέλλου Καρακαλληνού)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εόρτιοι & Πανηγυρικοί Λόγοι](#)

**«Νεφέλη γαρ Κυρίου ην επί της Σκηνής ημέρας,
και πυρ ην επ' αυτοίς νυκτός εναντίον παντός Ισραήλ».**

(Έξοδος κεφ. μ' 36)

Δέσποινα Θεοτόκε, το κειμήλιον των αρετών, η σκέπη και η καταφυγή πάντων των Χριστιανών, πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου και λύτρωσαι ημάς εκ των ορατών και αοράτων εχθρών.

Θεοτόκε Παρθένε, η των ουρανών Πλατυτέρα, εσύ είσαι η κλίμαξ ην ο Ιακώβ

εθεάσατο. Δια των ιδικών σου πρεσβειών ανερχόμενοι οι Άγγελοι αναφέρουν εις τον Άγιον Θεόν τας προσευχάς των Χριστιανών. κατερχόμενοι δε μεταφέρουν εις αυτούς την χάριν και τας δωρεάς Αυτού.

Νεφέλη οδηγούσε και εσκέπαζε τους Ισραηλίτας όταν εβάδιζον εις την έρημον και νεφέλη εκάλυπτεν την Σκηνήν του Μαρτυρίου. Όλα αυτά όμως ήσαν τύπος και σκιά της χάριτος του Θεού².

Όταν όμως ο ήλιος της δικαιοσύνης, ο Ιησούς Χριστός εσκήνωσεν εν σοι, δια της ενσάρκου οικονομίας αυτού, τότε εσύ Θεοτόκε έγινες η φωτεινή Σκηνή του Αγίου Πνεύματος, φωτίζουσα, σκέπουσα, περιθάλλουσα και οδηγούσα τον νέον Ισραήλ εις τον Παράδεισον, εις την Βασιλείαν των ουρανών.

Πώς να μη σε ευχαριστήσωμεν Πάναγνε διότι με την αστραπόμορφον Σκέπην σου πλημμυρίζεις τας ψυχάς των ευσεβών Χριστιανών με θεία νοήματα; Εσύ Παναγία μας, ως φιλόστοργος Μήτηρ στολίζεις τις ψυχές μας δια των πολλών σου χαρίτων και τας καθιστάς ευαρέστους ενώπιον του Αγίου Θεού.

Η αισχύνη της ψυχικής γυμνότητος δια των πολλών σου χαρίτων καλύπτεται. δια του ιερού σου Μαφορίου³ σκεπάζεις τις ψυχές μας αι οποίαι στερούνται ενδύματος γάμου και δεν ημπορούν να εισέλθουν εις την Βασιλείαν των Ουρανών.

Πολυύμνητε Κόρη, το ταμείον των θείων δωρεών μη παρίδης τας δεήσεις των πτωχών δούλων σου. Κάθε ψυχή στερουμένη έργων αγαθών προς Σε ανατρέχει. επιποθούσα δε της θείας Χάριτος προς Σε καταφεύγει. Εσύ είσαι η σκέπη και η ευπρέπεια πάντων των εις Σε προστρεχόντων.

Η ευσπλαχνία σου Θεοτόκε, ωσάν θάλασσα ανεξάντλητος επικαλύπτει πάντας τους αμαρτωλούς και επιχέει προς τους δεομένους ιάματα των ψυχών και των σωμάτων.

Κάθε ψυχή, εφ' όσον επικαλείται την βοήθειάν σου Δέσποινα, όσον άμορφη κι αν έχη κατασθή ένεκα της αμαρτίας δεν θα παραμείνη εις την ακοσμίαν αυτής, αλλά αι πρεσβείαι σου θα ελκύσουν επ' αυτήν την χάριν του Αγίου Πνεύματος.

Άνευ των ιδικών σου πρεσβειών και της ιδικής σου προστασίας και Σκέπης ουδείς λυτρούται εκ των ακαθάρτων λογισμών και ουδείς αναβαίνει άνευ των θερμών δεήσεών σου προς τον Θεόν και Πατέρα ημών.

Ω θαυμαστή πρεσβεία πάντων των Ορθοδόξων Χριστιανών! Των προφητών εκπλήρωμα, Αποστόλων δόξα, Μαρτύρων εγκαλλώπισμα, της Παρθενίας το καύχημα και παντός του κόσμου πανθαύμαστος Σκέπη!

Ως όρνις σκέπασον υπό τας αγίας πτέρυγές σου και περιφρούρησον τα πιστά τέκνα

σου, Θεοτόκε Παρθένε.

Καθ' ημέραν πράττομεν τα πονηρά και παροργίζομεν τον δίκαιον Θεόν. Ἐνεκα των πολλών αμαρτιών μας, υποπίπτομεν εις πολλούς πειρασμούς και θλίψεις. «Πολλάι αι θλίψεις του αμαρτωλού» (Ψαλ. λα' 10).

Πρόφθασον Δέσποινα και δώρησαι μετάνοιαν εις την πατρίδα μας και περίσκεπε αυτήν εκ των επαπειλούντων αυτήν εχθρών. «Εκύκλωσαν με κύνες πολλοί συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με» (Ψαλ. κα' 17).

Δεν θα υπήρχωμεν επί της γης Θεοτόκε, εάν δεν προέφθανον αι πρεσβείαι σου να εξευμενίσουν τον Άγιον Θεόν, προς τον οποίον καθ' ημέραν αμαρτάνομεν.

Παναγία μας, η παραμυθία πάντων των ευσεβών Χριστιανών, λύτρωσαί μας εκ της επικειμένης ημίν δικαίας του Θεού παιδείσεως.

Σκέπε πάντοτε εκ πάσης απειλής ημάς Δέσποινα, ότι μετά Θεόν τας ελπίδας σοι αναθέμεθα.

Ταις της Πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου πρεσβείαις, της ακαταμαχήτου ημών προστασίας, σώσον την κληρονομίαν σου Κύριε, ίνα απροσκόπτως και ελευθέρως δοξάζομεν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά Σου, εις το οποίον πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας. Αμήν.

μ.μ.

1-10-94

Απολυτίκιον

ήχος α'. Του λίθου σφραγισθέντος

Της Σκέπης σου την χάριν, ανυμνούμεν Παρθένε. ην εν τω πανσέπτω ναώ σου εφήπλωσας τοις πάσι. το θαύμα εκπλήττει πάντα νουν, πώς θείον σου μαφόριον σεμνή, εφηπλούτο πανταχόθεν τοις πιστοίς, τη αίγλη αστραπηφόρον. Χάρις τη αντιλήψει σου Αγνή, χάρις τη θεία Σκέπη σου. Χάρις τη προμηθεία σου, μόνη Πανάχραντε.

1. Η εορτή της Αγίας Σκέπης της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου μας υπενθυμίζει την ένδοξον αυτής φανέρωσιν εν Βλαχέρναις, την οραθείσαν υπό του Αγίου Ανδρέου και του μαθητού αυτού Επιφανίου. Η Υπεραγία Θεοτόκος δορυφορουμένη υπό των Αγίων Αγγέλων, χειροκρατουμένη δε υπό του Τιμίου Προδρόμου και Ιωάννου του Θεολόγου εισήλθε εις το μέσον του Ναού και κλίνασα

το γόνυ αυτής προσήύξατο επί πολλήν ώραν, ραίνουσα με δάκρυα το Θεοειδές αυτής πρόσωπον, υπέρ των πιστών τον Μονογενή αυτής Υιόν δυσωπούσα. Εγερθείσα έπειτα η Θεοτόκος εισήλθεν εις το Άγιον Βήμα και λαβούσα εκ της Αγίας Σορού το Μαφόριον αυτής ήλθε προ του Βήματος και σεμνοπρεπώς δια των αχράντων αυτής χειρών εφήπλωσεν επάνω του περιεστώτος λαού και εσκέπασεν αυτούς. Όταν δε η Κυρία Θεοτόκος ανέβαινεν εις τους ουρανούς η θεία Σκέπη ολίγον κατ' ολίγον επήρθη, η οποία ήταν η Χάρις αυτής, εκδηλουμένη δια του ιερού αυτής Μαφορίου, φυλαττομένου εις τον Ναόν των Βλαχερνών.

Δια της εορτής αυτής ευχαριστούμεν την Παναγίαν μας, την Προστάτιδα ημών, δια την φανερωθείσαν προς το Χριστιανικόν γένος ευσπλαχνίαν αυτής και δεόμεθα προς αυτήν εκτενώς, ίνα πάντοτε ευσπλάχνως σκέπη ημάς τους αιτούντας την Σκέπην αυτής.

Ως Θεομητορική εορτή η Αγία Σκέπη καθιερώνεται τον Ι' αιώνα επί Λέοντος του Σοφού.

Εις τον νεώτερον όμως Ελληνισμόν η προστασία της Αγίας Σκέπης εκδηλώθηκε ιδιαίτερα εις το έπος του 1940. Γίνεται νεφέλη δια να κρύψη τον στρατό μας εις τα βουνά της Βορείου Ηπείρου και απλώνει το «Μαφόρι» της αγάπης και σκεπάζει τους αγωνιστάς της τιμής και του δικαίου.

2. «Η νεφέλη γαρ εγένετο σκιάζουσα επ' αυτοίς ημέρας, εν τω εξαίρειν αυτούς εκ της παρεμβολής» (Αριθμοί κεφ. α' 34).

3. Μαφόριον ή ωμοφόριον: Η Δέσπονα Θεοτόκος με το Μαφόριον εκάλυπτεν την ιεράν αυτής κεφαλήν και τους ώμους. Ήτο δε χρώματος κοκκίνου προς ένδειξιν της ακηράτου αυτής παρθενίας. Δια τούτο και οι ζωγράφοι ιστορούν τας παρθένους αγίας Μάρτυρας με κόκκινον Μαφόριον, τας υπάνδρους με λευκόν και τας μοναζούσας με μαύρον. (Βλέπε και Βασιλειών β' κεφ. ιγ'. σχετικήν ιστορίαν με την Θάμαρ, θυγατέρα του Δαβίδ....)

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Πηγή: http://www.impantokratoros.gr/agia_skeph.el.aspx